

Nehemija

¹ Rijeèi Nemije sina Ahalijina. Mjeseca Hisleva godine dvadesete kad bijah u Susanu gradu, ² Dođe Ananije jedan od braæe moje s nekima iz Judeje; i zapitah ih za Judejce, za ostatak što bješe ostao od ropstva, i za Jerusalim. ³ A oni mi rekoše: ostatak što osta od ropstva ondje u zemlji, u velikoj je nevolji i sramoti, i zid je Jerusalmiski razvaljen i vrata su mu ognjem popaljena. ⁴ A kad èuh te rijeèi, sjedoh i plakah, i tužih nekoliko dana, i postih i molih se pred Bogom nebeskim, ⁵ I rekoh: oh Gospode Bože nebeski, Bože veliki i strašni, koji èuvaš zavjet i milost onima koji te ljube i drže tvoje zapovijesti. ⁶ Neka bude uho tvoje prignuto i oèi tvoje otvorene da èuješ molitvu sluge svojega kojom se sada molim pred tobom dan i noæ za sinove Izrailjeve, sluge tvoje, i ispovijedam grijehèe sinova Izrailjevijeh kojima ti zgriješismo. ⁷ Skrivismo ti i ne držasmo zapovijesti ni uredba ni zakona koje si zapovjedio preko Mojsija sluge svojega. ⁸ Ali se opomeni rijeèi koju si zapovjedio Mojsiju sluzi svojemu govoreæi: vi æete zgriješiti i ja æu vas rasijati meðu narode; ⁹ Ali ako se obratite k meni i stanete držati zapovijesti moje i tvoriti ih, ako budete zagnani i na kraj svijeta, sabraæu vas odande i odvešæu vas na mjesto koje sam izabrao da ondje nastanim ime svoje. ¹⁰ A ovo su sluge tvoje

i narod tvoj, koji si iskupio silom svojom velikom i rukom svojom krjepkom. ¹¹ Oh Gospode! neka bude uho tvoje prignuto k molitvi sluge tvojega i k molitvi sluga tvojih, koji su radi bojati se imena tvojega, i daj danas sreæu sluzi svojemu i uèini da naðe milost pred ovijem èovjekom. A ja bijah peharnik carev.

2

¹ A mjeseca Nisana godine dvadesete Artakserksa cara bijaše vino pred njim, i ja uzev vino dadoh ga caru. A preðe ne bijah neveseo pred njim. ² I reèe mi car: što si lica nevesela, kad nijesi bolestan? nije drugo nego tuga u srcu. A ja se uplaših vrlo. ³ I rekoh caru: da je živ car dovijeka! kako ne bih bio lica nevesela, kad je grad gdje su grobovi mojih otaca opustio i vrata mu ognjem spaljena? ⁴ A car mi reèe: šta hoæeš? Tada se pomolih Bogu nebeskomu, ⁵ I rekoh caru: ako je ugodno caru i ako ti je mio sluga tvoj, pošlji me u Judeju u grad gdje su grobovi otaca mojih da ga sagradim. ⁶ A car mi reèe, a žena njegova sjeðaše do njega: koliko ti vremena treba na put, i kad æeš se vratiti? I bi ugodno caru, i pusti me kad mu kazah vrijeme. ⁷ Potom rekoh caru: ako je ugodno caru, da mi se da knjiga na knezove preko rijeke da me prate dokle ne doðem u Judeju, ⁸ I knjiga na Asafa èuvara šume careve da mi da drva za brvna na vrata od dvora uz dom Božji i za zid gradski i za kuæu u koju æu uæi. I dade mi car, jer dobra ruka Boga mojega bješe nada mnom. ⁹ I tako doðoh ka knezovima preko rijeke, i dadoh im knjige careve. A car

posla sa mnom vojvode i konjike. ¹⁰ A kad to èu Sanavalat Oronjanin i Tovija sluga Amonac, bi im vrlo mrsko što dođe èovjek da se postara za dobro sinovima Izrailjevijem. ¹¹ Potom dođoh u Jerusolim, i bih ondje tri dana. ¹² Pa ustah noæu s nekoliko ljudi, a nikomu ne kazah što mi je Bog moj dao u srce da uèinim u Jerusalimu; i ne imah kljuseta sa sobom osim onoga na kom jahah. ¹³ I izidoh noæu na vrata od doline, na izvor zmajevski, i na vrata gnojna, i razgledah zidove Jerusalimske kako bjehu razvaljeni i kako mu vrata bjehu ognjem popaljena. ¹⁴ Otuda prođoh na izvorska vrata i na carsko jezero, a ondje ne bješe mjesta da kljuse poda mnom prijeđe. ¹⁵ Zato jahah uz potok po noæi i razgledah zid, pa se vratih na vrata od doline, i tako dođoh natrag. ¹⁶ Ali poglavari ne znadijahu kuda sam išao ni šta sam radio, jer do tada ne bijah ništa rekao ni Judejcima ni sveštenicima ni knezovima ni poglavarima ni drugima koji upravljahu poslom. ¹⁷ Zato im rekoh: vidite u kakvom smo zlu, Jerusolim pust i vrata mu popaljena ognjem; dajte da zidamo zidove Jerusalimske, da više ne budemo rug. ¹⁸ I kazah im kako je dobra ruka Boga mojega nada mnom i rijeèi careve koje mi je rekao. Tada rekoše: ustanimo i zidajmo. I ukrijepiše im se ruke na dobro. ¹⁹ A kad to èu Sanavalat Oronjanin i Tovija sluga Amonac i Gisem Arapin, potsmijevaše nam se i rugaše nam se govoreæi: šta to radite? da se neæete odmetnuti caru? ²⁰ A ja im odgovorih i rekoh: Bog nebeski daæe nam sreæu, a mi sluge njegove ustasmo i zidamo; ali vi nemate dijela ni prava

ni spomena u Jerusalimu.

3

¹ I usta Eliasiv poglavar sveštenički i braća njegova sveštenici i zidaše vrata ovèija, i osvetiše ih i metnuše im krila, i osvetiše ih do kule Meje, do kule Ananeilove. ² A do njega zidaše Jerihonjani, a do njih zida Zahur sin Imrijevi; ³ A vrata riblja zidaše sinovi Asenajini, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i prijevornice. ⁴ A do njih opravljaju Merimot sin Urije sina Akosova; a do njih opravljaju Mesulam sin Varahije sina Mesizaveilova; a do njih opravljaju Sadok sin Vanin. ⁵ A do njih opravljaju Tekojani, ali poglavice njihove ne saviše vrata svojega na službu Gospodu svojemu. ⁶ A stara vrata opravljaju Jodaj sin Fasejin i Mesulam sin Vesodijin, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i prijevornice. ⁷ A do njih opravljaju Melatija Gavaonjanin i Jadon Meronjanin, ljudi iz Gavaona i iz Misper do stolice kneza s ove strane rijeke. ⁸ Do njih opravljaju Uzilo sin Arahijin zlatar; a do njega opravljaju Ananija sin apotekarski. I ostaviše Jerusolim do širokoga zida. ⁹ A do njih opravljaju Refaja sin Orov poglavar nad polovinom kraja Jerusalimskoga. ¹⁰ A do njih opravljaju Jedaja sin Arumafov prema svojoj kući, a do njega opravljaju Hatus sin Asavnijin. ¹¹ Toliko opravljaju Malhija sin Harimov i Asuv sin Fat-Moavov i kulu kod peći. ¹² A do njega opravljaju Salum sin Loisov, poglavar nad polovinom kraja Jerusalmiskoga sa kærima svojim. ¹³ Vrata dolinska opravljaju Anun sa stanovnicima Zanojskim; oni ih

sagradiše i metnuše krila i brave i prijevornice, i tisuæu lakata zida do gnojnih vrata. ¹⁴ A gnojna vrata opravlja Malhija sin Rihavov poglavar nad krajem Vet-Keremskim, on ih sagradi i metnu krila i brave i prijevornice. ¹⁵ A vrata izvorska opravlja Salum sin Hol-Ozin, poglavar nad krajem u Mispi, on ih sagradi i pokri i metnu im krila i brave i prijevornice; i zid kod banje Siloamske od vrta careva do basamaka koji slaze iz grada Davidova. ¹⁶ Za njim opravlja Nemija sin Azvukov poglavar nad polovinom kraja Vet-Surskoga do prema grobovima Davidovijem i do jezera naèinjenoga i do kuæe junaèke. ¹⁷ Za njim opravljaše Leviti, Reum sin Vanijev, a do njega opravlja Asavija poglavar nad polovinom kraja Keilskoga sa svojim krajem. ¹⁸ Za njim opravljaše braæa njihova, Vavaj sin Inadadov poglavar nad polovinom kraja Keilskoga. ¹⁹ A do njega opravlja Eser sin Isusov poglavar od Misper toliko prema mjestu kuda se ide k riznici na uglu. ²⁰ Za njim razgorjevši se Varuh sin Zavajev opravlja toliko od ugla do vrata od kuæe Eljasiva poglavara sveštenikoga. ²¹ Za njim opravlja Merimot sin Urije sina Akosova toliko od vrata kuæe Eljasivove do kraja kuæe Eljasivove. ²² A za njim opravljaše sveštenici koji življahu u ravnici. ²³ Za njima opravlja Venijamin i Asuv prema svojim kuæama; a za njima opravlja Azarija sin Masije sina Ananijina uz svoju kuæu. ²⁴ Za njim opravlja Vinuj sin Inadadov toliko od kuæe Azarijine do savitka i do ugla. ²⁵ Falal sin Uzajev opravlja prema savitku i prema kuli koja

se izdiže iz gornjega doma careva kod trijema tamničkoga; za njim Fedaja sin Farosov; ²⁶ I Netineji koji življahu u Ofilu, do prema vratima vodenijem na istok i kuli visokoj; ²⁷ Za njima opravljашe Tekojani toliko prema velikoj kuli visokoj do zida Ofilskoga; ²⁸ Od vrata konjskih opravljашe sveštenici svaki prema svojoj kuæi; ²⁹ Za njima opravlja Sadok sin Imirov prema svojoj kuæi; a za njim opravlja Semaja sin Sehanijin èuvar vrata istoènijeh; ³⁰ Za njim opravlja Ananija sin Selemijin i Anun šesti sin Salafov, toliko; za njima opravlja Mesulam sin Varahijin prema svojoj klijeti; ³¹ Za njim opravlja Malhija sin zlatarev do kuæe Netinejske i trgovaèke prema vratima Mifkadskim do uzbrdice na uglu; ³² A između uzbrdice na uglu i ovèjih vrata opravljашe zlatari i trgovci.

4

¹ A kad èu Sanavalat da zidamo zid, razgnjevi se i rasrdi se vrlo, i rugaše se Jevrejima, ² I govoraše pred braæom svojom i vojnicima Samarijskim: šta rade ti nemoæni Judejci? hoæemo li ih ostaviti? hoæe li prinostiti žrtve? hoæe li sada svršiti? eda li æe u život povratiti iz praha kamenje spaljeno? ³ A Tovija Amonac koji bijaše uza nj reèe: neka zidaju; da lisica dođe, provaliæe kameni zid njihov. ⁴ Èuj, Bože naš, kako nas preziru; obrati rug njihov na njihovu glavu, i daj da budu grabež u zemlji gdje bi robovali. ⁵ I ne pokrivaj bezakonja njihova, i grijeh njihov da se ne izbriše pred tobom, jer

te dražiše za one koji zidaju. ⁶ I tako zidasmo zid, i sav se zid sastavi do polovine, i narod imaše volju da radi. ⁷ A kad èu Sanavalat i Tovija i Arapi i Amonci i Azoæani da se opravlja zid Jerusalmiski i da se poèelo zatvorati što je provaljeno, razgnjeviše se vrlo; ⁸ I složiše se svi zajedno da dođu i da udare na Jerusalem i da smetu. ⁹ A mi se molismo Bogu svojemu i postavljasmu stražu prema njima dan i noæ od straha njihova. ¹⁰ A Judejci rekoše: klonula je snaga nosiocima, a praha ima mnogo, ne možemo zidati zida. ¹¹ A naši neprijatelji rekoše: da ne doznadu i ne opaze dokle ne dođemo usred njih, pa æemo ih pobiti i prekinuti posao. ¹² Ali dođoše Judejci koji kod njih življahu, i kazaše nam deset puta: èuvajte sva mjesta kuda se ide k nama. ¹³ Tada namjestih narod u nizima iza zida i na strmenima, postavih narod po porodicama s maèevima i kopljima i lukovima. ¹⁴ I razgledavši ustah i rekoh starješinama i glavarima i ostalom narodu: ne bojte ih se. Pomenite Gospoda velikoga i strašnoga, i bijte se za braæu svoju, za sinove svoje i kæeri svoje, za žene svoje i kuæe svoje. ¹⁵ A kad èuše neprijatelji naši da smo doznali, razbi Gospod njihovu namjeru, i mi se vratismo svi k zidu, svaki na svoj posao. ¹⁶ I od tada polovina mojih momaka poslovaše, a druga polovina držaše koplja i štitove i lukove i oklope, i knezovi stajahu iza svega doma Judina. ¹⁷ I koji zidahu i koji nošahu teret i koji tovarahu, svaki jednom rukom rađaše a u drugoj držaše koplje. ¹⁸ A koji zidahu, svaki imahu maè pripasan uz

bedricu, i tako zidahu. A trubaè stajaše kod mene. ¹⁹ Jer rekoh starješinama i glavarima i ostalom narodu: posao je velik i dug, i mi smo se rasuli po zidu daleko jedan od drugoga. ²⁰ Gdje èujete trubu da trubi, onamo trèite k nama; Bog naš vojevaæe za nas. ²¹ Tako raðasmo posao, i polovina ih dræaše koplja od zore pa dokle zvijezde ne izidu. ²² U to vrijeme još rekoh narodu: svaki s momkom svojim neka noæuje u Jerusalmu da bi nam noæu straæili a danju radili. ²³ A ja i moja braæa i momci moji i straæari što idu za mnom neæemo svlaèiti sa sebe haljina; u svakoga da je maè i voda.

5

¹ I stade velika vika ljudi i æena na braæu njihovu Judejce. ² Jer neki govorahu: nas i sinova naših i kæeri naših ima mnogo; da dobavimo æita da jedemo i ostanemo æivi. ³ Drugi opet govorahu: da zaloæimo polja svoja i vinograde i kuæe da dobijemo æita u ovoj gladi. ⁴ Joø drugi govorahu: da uzajmimo novaca na polja svoja i vinograde za danak carski. ⁵ A tijelo je naøe kao tijelo braæe naøe, sinovi naøi kao njihovi sinovi, i eto treba da damo sinove svoje i kæeri svoje u roblje, i neke kæeri naøe veæ su robinje, a mi ne moæemo niøta, jer polja naøa i vinograde naøe dræe drugi. ⁶ Zato se rasrdih vrlo kad èuh viku njihovu i te rijeèi. ⁷ I smislih u srcu svom i ukorih knezove i poglavare, i rekoh im: vi meæete bremena svaki na brata svojega. I sazvah veliki zbor njih radi. ⁸ I rekoh im: mi otkupismo koliko mogosmo braæu svoju

Judejce što bjehu prodani narodima; a vi li æete prodavati braæu svoju ili æe se prodavati nama? A oni umukoše i ne naðoše što bi odgovorili. ⁹ I rekoh: nije dobro što radite. Ne treba li vam hoditi u strahu Boga našega da nam se ne rugaju narodi, neprijatelji naši? ¹⁰ I ja i braæa moja i momci moji davali smo im novaca i žita; ali oprostimo im taj dug. ¹¹ Hajde vratite im danas polja njihova i vinograde i maslinike i kuæe i što im na stotinu uzimate od novca i žita i vina i ulja. ¹² A oni odgovoriše: vratiaæmo i neæemo iskati od njih; uèiniaæmo kako veliš. Tada sazvah sveštenike, i zakleh ih da æe tako uèiniti. ¹³ I istresoh njedra svoja i rekoh: ovako da istrese Bog svakoga iz kuæe njegove i iz truda njegova ko god ne ispuni ove rijeèi, i ovako da se istrese i bude prazan. I sav zbor reèe: amin. I hvališe Gospoda, i uèini narod po toj rijeèi. ¹⁴ I otkad mi car zapovjedi da im budem upravitelj u zemlji Judinoj, od godine dvadesete do trideset druge godine cara Artakserksa, dvanaest godina, ja i braæa moja ne jedosmo hrane upraviteljske. ¹⁵ A preðašnji upravitelji koji bijahu prije mene bijahu teški narodu uzimajuæi od njega hljeba i vina osim èetrdeset sikala srebra, i sluge njihove zapovijedahu po narodu; ali ja tako ne èin的角度 bojeæi se Boga. ¹⁶ Nego i oko graðenja zida radih, i ne kupismo njive; i svi momci moji bijahu skupa ondje na poslu. ¹⁷ I Judejaca i poglavara sto i pedeset ljudi i koji dolažahu k nama iz okolnijeh naroda bijahu za mojim stolom. ¹⁸ I gotovljaše se svaki dan po jedno goveèe, šest ovaca izabranijeh, i ptice gotovljahu mi se, i

svakih deset dana davaše se svakojakoga vina izobila. I opet ne iskah hrane upraviteljske; jer služba bješe teška narodu. ¹⁹ Pomeni me, Bože moj, na dobro za sve što sam èinio ovomu narodu.

6

¹ A kad èu Sanavalat i Tovija i Gisem Arapin i ostali naši neprijatelji da sam sazidao zid i da nije ostalo u njemu ništa provaljeno, a do tada još ne bijah namjestio krila na vrata, ² Posla Sanavalat i Gisem k meni i poruèi: hodi da se sastanemo u kom selu u polju Ononskom. A oni mišljahu zlo po me. ³ I poslah k njima glasnike i poruèih: u poslu sam velikom, zato ne mogu doæi. Jer bi stao posao kad bih ga ostavio da doðem k vama. ⁴ I slaše tako k meni èetiri puta; i ja im onako odgovorih. ⁵ Tada Sanavalat posla k meni tako peti put slugu svojega s knjigom otvorenom u ruci. ⁶ A u njoj pisaše: èuje se po narodima i Gasmuj kaže da se ti i Judejci mislite odmetnuti, zato zidaš zid, i hoæeš da im budeš car, kako se govori, ⁷ I da si postavio proroke da razglašuju za tebe u Jerusalimu i govore: car je u Judeji. A to æe doæi do cara; nego hodi da se dogovorimo. ⁸ Tada poslah k njemu i poruèih: nije tako kako ti kažeš; nego si sam izmislio. ⁹ Jer oni svi šæahu nas uplašiti govoreæi: klonuæe ruke njihove od posla i neæe se svršiti. Zato, Bože, ukrijepi ruke moje. ¹⁰ Jošte otidoh u kuæu Semaji sinu Dalaje sina Metaveilova, koji se bješe zatvorio, i reèe mi: da otidemo zajedno u dom Božji usred crkve i da

zaključujemo vrata crkvi, jer æe doæi da te ubiju, doæi æe noæu da te ubiju. ¹¹ A ja rekoh: zar æe èovjek kakav sam ja bježati? ili ko bi ovaki kakav sam ja ušao u crkvu da ostane u životu? neæu iæi. ¹² I razumjeh da ga nije Bog poslao, nego to proroštvo kaza za me, jer ga Tovija i Sanavalat potkupiše. ¹³ Zato bješe potkupljen da me uplaši da onako uèinim i zgriješim da bih se osramotio da me mogu ružiti. ¹⁴ Pomeni, Bože moj, Toviju i Sanavalata po ovijem djelima njihovijem, i Noadiju proroèicu i druge proroke koji me šæahu uplašiti. ¹⁵ I tako dovrši se zid dvadeset petoga dana mjeseca Elula za pedeset i dva dana. ¹⁶ I kad èuše svi neprijatelji naši i vidješe svi narodi koji bijahu oko nas, uplašiše se vrlo, jer poznaše da je Bog naš uèinio to djelo. ¹⁷ I u one dane mnogi glavari Judejski slahu knjige Toviji, i od Tovije njima dolažahu knjige. ¹⁸ Jer mnogi Judejci bijahu mu se zakleli; jer bješe zet Sehaniji sinu Arahovu, i Joanan sin njegov bješe oženjen kæerju Mesulama sina Varahijina. ¹⁹ I govorahu preda mnom dobro o njemu, i rijeèi moje dokazivahu mu; i Tovija slaše knjige da me uplaši.

7

¹ A kad se sazida zid i namjestih vrata, i postavljeni biše vratari i pjevaèi i Leviti, ² Zapovjedih Ananiju bratu svojemu i Ananiji zapovjedniku od grada Jerusalimskoga, jer bješe vjeran èovjek i bojaše se Boga više nego mnogi, ³ I rekoh im: da se ne otvaraju vrata Jerusalimska dokle sunce ne ogrije, i kad oni što stoje ondje

zatvore vrata, ogledajte, i da se postave stražari između stanovnika Jerusalimskih, svaki na svoju stražu i svaki prema svojoj kući. ⁴ A grad bijaše širok i velik, ali naroda bješe malo u njemu i kuće ne bjehu pograđene. ⁵ I Bog moj dade mi u srce, te sabraoh glavare i starješine i narod da se izbroje po plemenima. I nađoh knjigu, u kojoj bijaše prijepis onijeh koji se vratiše prvi put; i nađoh u njoj zapisano: ⁶ Ovo su ljudi iz ovoga kraja što se vratiše iz ropstva između onijeh koji biše preseljeni, koje preseli Navuhodonosor car Vavilonski, pa se vratiše u Jerusalem i u Judeju, svaki u svoj grad, ⁷ Koji dođoše sa Zorovaveljem, Isusom, Nemijom, Azarijom, Ramijom, Namanimom, Mardohejem, Vilsanom, Misperetom, Vigvajem, Neumom, Vanom; na broj bješe ljudi naroda Izrailjeva: ⁸ Sinova Farosovijeh dvije tisuće i sto i sedamdeset i dva; ⁹ Sinova Sefatijinih trista i sedamdeset i dva; ¹⁰ Sinova Arahovijeh šest stotina i pedeset i dva; ¹¹ Sinova Fat-Moavovijeh, od sinova Isusovijeh i Joavovijeh dvije tisuće i osam stotina i osamnaest; ¹² Sinova Elamovijeh tisuća i dvjesta i pedeset i četiri; ¹³ Sinova Zatujevih osam stotina i četrdeset i pet; ¹⁴ Sinova Zahajevih sedam stotina i šezdeset; ¹⁵ Sinova Vinujevih šest stotina i četrdeset i osam; ¹⁶ Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i osam; ¹⁷ Sinova Azgadovijeh dvije tisuće i tri stotine i dvadeset i dva; ¹⁸ Sinova Adonikamovijeh šest stotina i šezdeset i sedam; ¹⁹ Sinova Vigvajevijeh dvije tisuće i šezdeset i sedam; ²⁰ Sinova Adinovijeh šest stotina i pedeset i pet;

21 Sinova Atirovijeh od Jezekije devedeset i osam;
22 Sinova Asumovijeh trista i dvadeset i osam;
23 Sinova Visajevijeh trista i dvadeset i èetiri;
24 Sinova Arifovijeh sto i dvanaest; 25 Sinova Gavaonskih devedeset i pet; 26 Ljudi iz Vitlejema i Netofata sto i osamdeset i osam; 27 Ljudi iz Anatota sto i dvadeset i osam; 28 Ljudi iz Vet-Asmaveta èetrdeset i dva; 29 Ljudi iz Kirijat-Jarima, Hefire i Virota sedam stotina i èetrdeset i tri; 30 Ljudi iz Rame i Gavaje šest stotina i dvadeset i jedan; 31 Ljudi iz Mihmasa sto i dvadeset i dva; 32 Ljudi iz Vetilja i Gaja sto i dvadeset i tri; 33 Ljudi iz drugoga Nevona pedeset i dva; 34 Sinova Elama drugoga tisuæa i dvjesta i pedeset; 35 Sinova Harimovijeh trista i dvadeset; 36 Sinova Jerihonskih trista i èetrdeset i pet; 37 Sinova Lodskih, Adidskih i Ononskih sedam stotina i dvadeset i jedan; 38 Sinova Senajskih tri tisuæe i devet stotina i trideset; 39 Sveštenika: sinova Jedajinih od doma Isusova devet stotina i sedamdeset i tri; 40 Sinova Imirovijeh tisuæa i pedeset i dva; 41 Sinova Pashorovijeh tisuæa i dvjesta i èetrdeset i sedam; 42 Sinova Hari-movijeh tisuæa i sedamnaest; 43 Levita: sinova Isusovijeh i Kadmilovijeh između sinova Odavi-jinih sedamdeset i èetiri; 44 Pjevaèa: sinova Asafovijeh sto i èetrdeset i osam; 45 Vratara: sinova Salumovijeh, sinova Atirovijeh, sinova Talmonovijeh, sinova Akuvovijeh, sinova Atitini-jeh, sinova Sovajevijeh sto i trideset i osam; 46 Netineja: sinova Sišinijeh, sinova Asumovijeh, sinova Tavaotovijeh, 47 Sinova Kirosovijeh,

sinova Sijajinih, sinova Fadanovijeh, ⁴⁸ Sinova Levaninih, sinova Agavinih, sinova Salmajevih, ⁴⁹ Sinova Ananovijeh, sinova Gidilovijeh, sinova Garovijeh, ⁵⁰ Sinova Reajinih, sinova Resinovijeh, sinova Nekodinijeh, ⁵¹ Sinova Gazamovijeh, sinova Uzinijeh, sinova Fasejinih, ⁵² Sinova Visajevih, sinova Meunimovijeh, sinova Nafusesimovijeh, ⁵³ Sinova Vakovukovijeh, sinova Akufinijeh, sinova Arurovijeh, ⁵⁴ Sinova Vaslitovijeh, sinova Meidinijeh, sinova Arsinijeh, ⁵⁵ Sinova Varkosovijeh, sinova Sisarinih, sinova Taminijeh, ⁵⁶ Sinova Nesijinih, sinova Atifnih; ⁵⁷ Sinova sluga Solomunovijeh: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinijeh, ⁵⁸ Sinova Jalinijeh, sinova Darkonovijeh, sinova Gidilovijeh, ⁵⁹ Sinova Sefatijinih, sinova Atilovijeh, sinova Fohereta od Sevajima, sinova Amonovijeh, ⁶⁰ Svega Netineja i sinova sluga Solomunovijeh, trista i devedeset i dva. ⁶¹ I ovi dođoše iz Tel-Meleha i Tel-Arise, Heruv, Adon i Imir, ali ne mogoše pokazati otačkoga doma svojega i sjemena svojega, eda li su od Izrailja, ⁶² I sinovi Delajini, sinovi Tovijini, sinovi Nekodini, njih šest stotina i èetrdeset i dva, ⁶³ I od sveštenika: sinovi Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja, koji se oženi između kaeri Varzelaja Galađanina, te se prozva njihovijem imenom. ⁶⁴ Oni tražiše po knjigama da bi pokazali rod svoj, ali se ne nađe, zato biše odlučeni od sveštenstva. ⁶⁵ I zaprijeti im Tirsata da ne jedu od svetinje nad svetinjama dokle ne nastane sveštenik s Urimom i Tumimom. ⁶⁶ Svega zbor

skupa bješe èetrdeset i dvije tisuæe i tri stotine i šezdeset, ⁶⁷ Osim sluga njihovijeh i sluškinja njihovijeh, kojih bješe sedam tisuæa i tri stotine i trideset i sedam; i meðu njima bješe pjevaèa i pjevaèica dvjesta i èetrdeset i pet; ⁶⁸ Imahu sedam stotina i trideset i šest konja, dvije stotine i èetrdeset i pet masaka, ⁶⁹ Èetiri stotine i trideset i pet kamila, šest tisuæa i sedam stotina i dvadeset magaraca. ⁷⁰ Tada neki između glavara domova otaèkih priložiše na posao. Tirsata dade u riznicu tisuæu drama zlata, pedeset èaša, pet stotina i trideset haljina svešteneèkih. ⁷¹ A glavari domova otaèkih dadoše u riznicu za posao dvadeset tisuæa drama zlata, i srebra dvije tisuæe i dvjesta mina. ⁷² A što dade ostali narod bješe dvadeset tisuæa drama zlata, i dvije tisuæe mina srebra, i šezdeset i sedam haljina svešteneèkih. ⁷³ I tako se naseliše sveštenici i Leviti i vratari i pjevaèi i ljudi iz naroda i Netineji i sav Izrailj u svojim gradovima; i kad dođe sedmi mjesec, sinovi Izrailjevi bijahu u svojim gradovima.

8

¹ Tada se skupi sav narod jednodušno na ulicu koja je pred vratima vodenijem, i rekoše Jezdri književniku da donese knjigu zakona Mojsijeva koji dade Gospod Izrailju. ² I donese Jezdra sveštenik zakon pred zbor, u kom bjehu ljudi i žene i svi koji mogahu razumjeti, prvoga dana sedmoga mjeseca. ³ I èita je na ulici koja je pred vratima vodenijem od jutra do podne pred ljudima i ženama i onijem koji mogahu

razumjeti, i uši svemu narodu bijahu obrađene ka knjizi zakonskoj. ⁴ A Jezdra književnik stajaše na mjestu povisoku, koje bjehu načiniili od drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija i Helkija i Masija s desne strane, a s lijeve Fedaja i Misailo i Malhija i Asum i Asvadana, Zaharija i Mesulam. ⁵ I otvori Jezdra knjigu na vidiku svemu narodu, jer bijaše više svega naroda, i kad je otvori, usta sav narod. ⁶ I Jezdra blagoslovi Gospoda Boga velikoga, a sav narod odgovori: amin, amin, podigavši ruke svoje, pa se saviše i pokloniše se Gospodu licem do zemlje. ⁷ A Isus i Vanije i Serevija, Jamin, Akuv, Savetaj, Odija, Masija, Kelita, Azarija, Jozavad, Anan, Felaja i drugi Leviti poučavahu narod zakonu, i narod stajaše na mjestu. ⁸ I čitahu knjigu, zakon Božji, razgovijetno, i razlagahu smisao, te se razumijevaše što se čitашe. ⁹ Potom Nemija, koji je Tirsata, i sveštenik Jezdra književnik i Leviti koji poučavahu narod, rekoše svemu narodu: ovaj je dan svet Gospodu Bogu vašemu; ne tužite ni plačite. Jer plakaše sav narod slušajući što govori zakon. ¹⁰ I reče im: idite i jedite pretilo i pijte slatko i šalžite dijelove onima koji nemaju ništa zgotovljeno, jer je ovaj dan svet Gospodu našem. Zato ne budite žalosni, jer je radost Gospodnja vaša sila. ¹¹ I Leviti utišaše narod govoreći: mučite, jer je ovaj dan svet, i ne budite žalosni. ¹² I otide sav narod da jede i pije i da šalje dijelove, i veseliše se veoma što razumješe riječi koje im se kazaše. ¹³ A sutradan skupiše se glavari domova

otaèkih iz svega naroda, sveštenici i Leviti, k Jezdri književniku da uèe što zakon govori.

¹⁴ I naðoše napisano u zakonu da je Gospod zapovjedio preko Mojsija da sinovi Izrailjevi borave u sjenicama na praznik sedmoga mjeseca.

¹⁵ I objaviše i proglasiše po svijem gradovima svojim i u Jerusalimu govoreæi: idite u goru, i donesite granja maslinova i granja od divlje masline i granja mirtova i palmova i granja od šumnatijeh drveta, da naèinite sjenice, kako je napisano. ¹⁶ I narod izide i donese i naèini sjenice svaki na svom krovu i u svom trijemu i u trijemovima doma Božijega i na ulici kod vrata vodenijeh i na ulici kod vrata Jefremovijeh.

¹⁷ I tako naèini sjenice sav zbor, što se bješe vratio iz ropstva, i boravljahu pod sjenicama. A od vremena Isusa sina Navina do toga dana ne èiniše tako sinovi Izrailjevi. I bi veselje veoma veliko. ¹⁸ I èitaše se knjiga zakona Božijega svaki dan, od prvoga dana do posljednjega; i praznovaše praznik sedam dana, a osmi dan bi sabor, kako je ureðeno.

9

¹ Potom dvadeset èetvrtoga dana toga mjeseca skupiše se sinovi Izrailjevi posteæi i u kostrijeti i posuvši se zemljom. ² I odvoji se sjeme Izrailjevo od svijeh tuðinaca, i stadoše te ispovijedahu grijehæ svoje i bezakonja otaca svojih. ³ I stajahu na svom mjestu, te im se èitaše zakon Gospoda Boga njihova èetvrt dana, a drugu èetvrt ispovijedahu se i poklanjahu se Gospodu Bogu svojemu. ⁴ A Isus i Vanije, Kadmilo, Sevanija,

Vunije, Serevija, Vanije i Hananije popevši se na mjesto podignuto za Levite vapijahu glasom velikim ka Gospodu Bogu svojemu. ⁵ I rekoše Leviti Isus i Kadmilo, Vanije, Asavnija, Serevija, Odija, Sevanija i Petaja: ustanite, blagosiljajte Gospoda Boga svojega od vijeka do vijeka; i da se blagosilja ime tvoje slavno i uzvišeno svrh svakoga blagoslova i hvale. ⁶ Ti si sam Gospod; ti si stvorio nebo, nebesa nad nebesima i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima, i ti oživljavaš sve to, i vojska nebeska tebi se klanja. ⁷ Ti si Gospod Bog, koji si izabrao Avrama i izveo iz Ura Haldejskoga i nadio mu ime Avraam; ⁸ I našao si srce njegovo vjerno pred sobom, i uèinio si s njim zavjet da æeš dati zemlju Hanansku, Hetejsku, Amorejsku, Ferezejsku i Jevusejsku i Gergesejsku, da æeš dati sjemenu njegovu, i ispunio si rijeèi svoje, jer si pravedan. ⁹ Jer si pogledao na muku otaca naših u Misiru, i viku njihovu èuo si na Moru Crvenom; ¹⁰ I uèinio si znake i èudesu na Faraonu i na svijem slugama njegovijem i na svem narodu zemlje njegove, jer si znao da su obijesno postupali s njima; i stekao si sebi ime, kao što se vidi danas. ¹¹ I more si razdvojio pred njima, te prijeðoše posred mora suhim, i bacio si u dubine one koji ih gnahu kao kamen u vodu. ¹² I u stupu od oblaka vodio si ih danju a noæu u stupu ognjenom svijetleæi im putem kojim æe iæi. ¹³ I sišao si na goru Sinajsku i govorio s njima s neba, i dao im sudove prave i zakone istinite, uredbe i zapovijesti dobre. ¹⁴ I obznanio si im subotu svoju svetu, i dao im

zapovijesti i uredbe i zakon preko Mojsija sluge svojega. ¹⁵ I hljeb s neba dao si im u gladi njihovoj, i vodu iz kamena izveo si im u žeđi njihovoj, i rekao si im da idu i naslijede zemlju za koju si podigao ruku svoju da æeš im je dati. ¹⁶ Ali oni i oci naši uzobijestiše se i otvrdnuše vratom svojim i ne slušaše zapovijesti tvojih. ¹⁷ Ne htješe slušati, i ne opominjaše se èudesa tvojih koja si im èinio, nego otvrdnuše vratom svojim, i u odmetu svom postavljашe sebi vođa da se vrate u ropstvo svoje. Ali ti, Bože, koji opraštaš, koji si žalostiv i milostiv, koji dugo trpiš i velike si milosti, nijesi ih ostavio. ¹⁸ I onda kad naèiniše sebi tele liveno i rekoše: ovo je tvoj Bog koji te je izveo iz Misira, i huliše veoma, ¹⁹ Ni onda ih radi velike milosti svoje nijesi ostavio u pustinji; stup od oblaka nije otstupao od njih danju vodeæi ih putem, niti stup ognjeni noæu svijetleæi im putem kojim æe iæi. ²⁰ I dao si im dobri svoj duh da ih urazumljuje, i mane svoje nijesi ustegao od usta njihovijeh, i vode si im dao u žeđi njihovoj. ²¹ I èetrdeset godina hranio si ih u pustinji, ništa im nije nedostajalo: odijelo im ne ovetša i noge im ne otekoše. ²² I dao si im carstva i narode, i podijelio si ih po krajevima, jer naslijediše zemlju Sionovu, zemlju cara Esevonskoga, i zemlju cara Vasanskoga; ²³ I umnožio si sinove njihove kao zvijezde nebeske, i uveo si ih u zemlju za koju si rekao ocima njihovijem da æe uæi u nju i naslijediti je. ²⁴ I uđoše sinovi njihovi i naslijediše zemlju, i pokorio si im Hananeje stanovnike zemaljske i

predao ih u njihove ruke, i careve njihove i narode zemaljske, da èine od njih što im je volja. ²⁵ I tako uzeše tvrde gradove i zemlju rodnu, i naslijediše kuæe pune svakoga dobra, studence iskopane, vinograde, maslinike i voæke mnoge, i jedoše i nasitiše se i ugojiše se, i blagovahu po velikoj tvojoj dobroti. ²⁶ Ali te razgnjeviše i odmetnuše se tebe: baciše zakon tvoj za leða i proroke tvoje pobiše, koji im svjedoèahu da bi ih obratili k tebi, i huliše veoma. ²⁷ Zato si ih davao u ruke neprijateljima njihovijem koji ih muèiše. A kad u nevolji svojoj vikaše k tebi, ti si ih uslišio s neba i po velikoj milosti svojoj davao si im izbavitelje, koji ih izbavljaše iz ruku neprijatelja njihovijeh. ²⁸ Ali èim otpoèinuše, opet èiniše zlo pred tobom, zato si ih ostavljao u ruku neprijatelja njihovijeh da vladaju njima; a kad se obraæaše i vikaše k tebi, ti si ih uslišio s neba i izbavljao ih po milosti svojoj mnogo puta. ²⁹ I opominjao si ih da bi ih obratio k zakonu svojemu, ali oni bijahu obijesni i ne slušaše zapovijesti tvojih i griješiše o tvoje zakone, koje ko vrši živ æe biti kroz njih; i izmièuæi ramena svoja otvrdnuše vratom svojim i ne slušaše. ³⁰ I trpio si ih mnogo godina opominjuæi ih duhom svojim preko proroka svojih; ali ne slušaše; tada si ih dao u ruke narodima zemaljskim. ³¹ Ali radi milosti svoje velike nijesi dao da sasvijem propadnu niti si ih ostavio, jer si Bog milostiv i žalostiv. ³² Sada dakle, Bože naš, Bože veliki, silni i strašni, koji èuvaš zavjet i milost, nemoj da je malo pred tobom što nas snaðe sva ova muka, careve naše, knezove i sveštenike naše i proroke

naše i oce naše i sav narod tvoj od vremena careva Asirskih do danas. ³³ Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer si ti pravo uèinio a mi smo bezbožno radili. ³⁴ I carevi naši, knezovi naši i oci naši ne izvršivaše zakona tvojega niti mariše za zapovijesti tvoje i svjedoèanstva tvoja, kojima si im svjedoèio. ³⁵ Jer u carstvu svom i u velikom dobru tvom koje si im èinio, i u zemlji prostranoj i rodnoj koju si im dao, ne služiše tebi niti se povratiše od zlijeh djela svojih. ³⁶ Evo, mi smo danas robovi; i još u zemlji, koju si dao ocima našim da jedu rod njezin i dobra njezina, evo mi smo robovi u njoj. ³⁷ I ona rod svoj obilati raða carevima koje si postavio nad nama za grijehne naše, i koji gospodare nad našim tjelesima i nad stokom našom po svojoj volji, te smo u velikoj tjeskobi. ³⁸ A radi svega toga èinimo tvrd zavjet i pišemo, a knezovi naši, Leviti naši, sveštenici naši peèate.

10

¹ A koji zapeèatiše bjehu ovi: Nemija Tirsata, sin Ahalijin, i Sedekija, ² Seraja, Azarija, Jeremija, ³ Pashor, Amarija, Malhija, ⁴ Hatus, Sevanija, Maluh, ⁵ Harim, Merimot, Ovadija, ⁶ Danilo, Gineton, Varuh, ⁷ Mesulam, Avija, Mijamin, ⁸ Mazija, Vilgaj, Semaja; to bjehu sveštenici; ⁹ A Leviti: Isus sin Azanijin, Vinuj između sinova Inadadovijeh, Kadmilo, ¹⁰ I braæa njihova: Sevanija, Odija, Kelita, Felaja, Anan, ¹¹ Miha, Reov, Asavija, ¹² Zahur, Serevija, Sevnija, ¹³ Odija, Vanije, Veninuj; ¹⁴ Glavari narodni: Faros, Fat-Moav, Elam, Zatur, Vanije, ¹⁵ Vunije, Azgad,

Vivaj, ¹⁶ Adonija, Vigvaj, Adin, ¹⁷ Atir, Jezekija, Azur, ¹⁸ Odija, Asum, Visaj, ¹⁹ Arif, Anatot, Nevaj, ²⁰ Magfija, Mesulam, Ezir, ²¹ Mesizaveilo, Sadok, Jadva, ²² Felatija, Anan, Anaja, ²³ Osija, Ananija, Asuv, ²⁴ Lois, Fileja, Sovik, ²⁵ Reum, Asavna, Masija, ²⁶ Ahija, Anan, Ganan, ²⁷ Maluh, Harim, Vana. ²⁸ I ostali narod, sveštenici, Leviti, vratari, pjevaèi, Netineji i svi koji se odvojiše od naroda zemaljskih k zakonu Božijemu, žene njihove, sinovi njihovi i kæeri njihove, svi koji znahu i razumijevahu, ²⁹ Pristaše s braeom svojom, glavarima svojim, i dođoše te se zakleše i kletvom zavezaše da hodimo po zakonu Božijemu, koji je dat preko Mojsija sluge Božijega, i da držimo i izvršujemo sve zapovijesti Gospoda Boga svojega i zakone njegove i uredbe njegove. ³⁰ I da ne dajemo kæeri svojih narodima zemaljskim, niti kæeri njihovijeh da uzimamo za sinove svoje. ³¹ I od naroda zemaljskih koji donesu trg ili kaku god hranu u subotu na prodaju, da ne uzimamo u subotu ni u drugi sveti dan, i da ostavljamo sedme godine da poèiva zemlja i opraštamo svaki dug. ³² I postavismo sebi uredbu da dajemo svake godine treæinu sikla na službu u domu Boga svojega: ³³ Na hljebove postavljene, na dar svagdašnji i žrtvu paljenicu svagdašnjju za subote, za mladine i za praznike, i na svetinju i na žrtve za grijeh da se oèišæa Izrailj, i na svako djelo u domu Boga našega. ³⁴ I bacasmo ždrijeb za sveštenike i Levite i narod radi nošenja drva da se donosi u dom Boga našega po domovima otaca naših na

vrijeme od godine do godine, da gori na oltaru Gospoda Boga našega, kako piše u zakonu; ³⁵ I da donosimo prvine od zemlje svoje i prvine od svakoga roda od svakoga drveta od godine do godine u dom Gospodnji; ³⁶ I prvence od sinova svojih i stoke svoje, kako piše u zakonu, i prvence od goveda svojih i od ovaca svojih da donosimo u dom Boga svojega sveštenicima koji služe u domu Boga našega; ³⁷ I prvine tijesta svojega i prinose svoje i rod od svijeh drveta, vino i ulje da donosimo sveštenicima u klijeti doma Boga svojega, i Levitima desetak od zemlje svoje, i Leviti da uzimaju desetak po svijem mjestima gdje uzradimo; ³⁸ I da bude sveštenik sin Aronov s Levitima kad Leviti uzimaju desetak, i da Leviti donose desetak od desetka u dom Boga našega, u klijeti, u sprema njegove. ³⁹ Jer u te klijeti dužni su sinovi Izrailjevi i Leviti donositi prinos od žita, od vina i ulja, gdje su sveti sudovi, i sveštenici koji služe, i vratari i pjevaèi, da ne ostavljamo doma Boga svojega.

11

¹ I naseliše se knezovi narodni u Jerusalimu, a ostali narod meta ždrijeb da uzmu jednoga od deset da sjedi u Jerusalimu svetom gradu, a ostalih devet dijelova po drugim gradovima. ² I blagoslovi narod sve ljude koji sami od svoje volje pristaše da sjede u Jerusalimu. ³ Ovo su glavari zemaljski koji se naseliše u Jerusalimu, a po ostalijem gradovima Judejskim nastaniše se svaki na svojem našljedstvu po gradovima svojim Izrailjci, sveštenici i Leviti, Netineji i

sinovi sluga Solomunovijeh: ⁴ U Jerusalimu dakle naseliše se neki od sinova Judinijeh i Venijaminovijeh: od sinova Judinijeh: Ataja sin Ozije, sina Zaharije, sina Amarije, sina Sefatije, sina Maleleilova, od sinova Faresovijeh; ⁵ I Masija sin Varuha sina Holoze sina Azaje, sina Adaje, sina Jojariva, sina Zaharije, sina Silonijeva; ⁶ Svega sinova Faresovijeh što se naseliše u Jerusalimu, èetiri stotine i šezdeset i osam hrabrijeh ljudi; ⁷ A između sinova Venijaminovijeh: Saluj sin Mesulama, sina Joad, sina Fedaje, sina Kolaje, sina Masije, sina Itila, sina Isaijina, ⁸ I za njim Gavaj, Salaj, devet stotina i dvadeset i osam; ⁹ A Joilo sin Zihrijevi bješe nad njima, a Juda sin Senujin bješe drugi nad gradom; ¹⁰ Od sveštenika: Jedaja sin Jojarivov, Jahin, ¹¹ Seraja sin Helkije, sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahitovova, starješina u domu Božijem, ¹² A braæe njihove što služahu u domu osam stotina i dvadeset i dva; i Adaja sin Jeroama, sina Felalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pashora, sina Malhijina, ¹³ I braæe njegove glavara u domovima otaèkim dvjesta i èetrdeset i dva; i Amasaj sin Azareila, sina Azaja, sina Mesilemota, sina Imirova, ¹⁴ I braæe njihove hrabrijeh ljudi sto i dvadeset i osam, a nad njima bješe Zavdilo sin Gedolimov; ¹⁵ I od Levita: Semaja sin Asuva sina Azrikama, sina Asavije, sina Vunijeva; ¹⁶ I Savetaj, i Jozavad bijahu nad poslom spoljašnjim za dom Božji između glavara Levitskih, ¹⁷ A Matanija sin Mihe sina Zavdija sina Asafova bijaše poglavar koji

poèinjaše hvale u molitvi, i Vakvukija drugi između braæe svoje, i Avda sin Salije sina Galala sina Jedutunova; ¹⁸ Svega Levita u svetom gradu bješe dvije stotine i osamdeset i èetiri; ¹⁹ A od vratara: Akuv, Talmon, i braæe njihove što èuvahu stražu na vratima, sto i sedamdeset i dva; ²⁰ A ostatak naroda Izrailjeva, sveštenika i Levita bješe po svijem gradovima Judinijem, svak na svom našljedstvu. ²¹ A Netineji naseliše se u Ofilu, i Siha i Gispa bjehu nad Netinejima. ²² A nad Levitima u Jerusalimu bješe Ozije sin Vanija, sina Asavije, sina Matanije, sina Mišina. Između sinova Asafovijeh pjevaèi bijahu u službi za dom Božji. ²³ Jer bješe careva zapovijest za njih i bješe određena plata pjevaèima za svaki dan. ²⁴ I Petaja sin Mesizaveilov od sinova Zare sina Judina bješe mjesto cara za svaki posao s narodom. ²⁵ A po selima i poljima njihovijem neki od sinova Judinijeh nastaniše se u Kirijat-Arvi i zaseocima njezinijem, i u Divonu i zaseocima njegovijem, i u Jekavseilu i selima njegovijem, ²⁶ I u Jesuji i Moladi i Vet-Feletu, ²⁷ I u Asar-Sualu i Virsaveji i zaseocima njezinijem, ²⁸ I u Siklagu i u Mekoni i zaseocima njezinijem, ²⁹ I u En-Rimonu i u Sareji i u Jarmutu, ³⁰ U Zanoji, u Odolamu i selima njihovijem, u Lahisu s poljem njegovijem, u Azici i zaseocima njezinijem. I tako se naseliše od Virsaveje do doline Enoma. ³¹ A sinovi Venijaminovi naseliše se od Gavaje u Mihmasu i Aji i Vetilju i zaseocima njegovijem, ³² U Anatotu, u Novu, u Ananiji, ³³ U Asoru, u Rami, u Gitajimu, ³⁴ U Adidu, u Sevojimu,

u Nevalatu, ³⁵ U Lodu, u Ononu, i u dolini drvodjeljskoj. ³⁶ A Leviti podijeliše se među Judom i Venijaminom.

12

¹ A ovo su sveštenici i Leviti koji dođoše sa Zorovaveljem sinom Salatilovijem i Isusom: Seraja, Jeremija, Jezdra, ² Amarija, Maluh, Hatus, ³ Sehanija, Reum, Lerimot, ⁴ Ido, Gineto, Avija, ⁵ Mijamin, Madija, Vilga, ⁶ Semaja, Jojariv, Jedaja, ⁷ Saluj, Amok, Helkija, Jedaja. To bjehu glavari između sveštenika i braće svoje za vremena Isusova. ⁸ A Leviti: Isus, Vinuj, Kadmilo, Serevija, Juda i Matanija, koji s braćom svojom bješe nad pjevanjem. ⁹ A Vakvukija i Unije braća njihova bijahu prema njima u redovima svojim. ¹⁰ A Isus rodi Joakima, a Joakim rodi Elijasiva, a Elijasiv rodi Jojadu; ¹¹ A Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jadvu. ¹² A za vremena Joakimova bjehu sveštenici, glavari domova otačkih: od doma Serajina Meraja, od Jeremijina Ananija, ¹³ Od Jezdrina Mesulam, od Amarijina Joanan, ¹⁴ Od Melihujeva Jonatan, od Sevanijina Josif, ¹⁵ Od Harimova Adna, od Merajotova Elkaj, ¹⁶ Od Idova Zaharija, od Ginetova Mesulam, ¹⁷ Od Avijina Zihrije, od Minijaminova i Moadijina Filtaj, ¹⁸ Od Vilžina Samuja, od Semajina Jonatan, ¹⁹ Od Jojarivova Matenaj, od Jedajina Ozije, ²⁰ Od Salajeva Kalaj, od Amokova Ever, ²¹ Od Helkijina Asavija, od Jedajina Natanailo. ²² A Leviti, glavari domova otačkih, za vremena Elijasiva, Jojade,

Joanana i Jadve biše popisani sa sveštenicima do carovanja Darija cara Persijskoga; ²³ Sinovi Levijevi, glavari domova otaèkih, biše popisani u knjizi dnevnika do vremena Joanana sina Elijasivova; ²⁴ I glavari Levitski bjehu: Asavija, Serevija i Isus sin Kadmilov i braæa njihova prema njima da hvale i slave Boga po zapovijesti Davida èovjeka Božijega, red prema redu; ²⁵ Matanija i Vakvukija, Ovadija, Mesulam, Talmon, Akuv, bijahu vratari koji èuvahu stražu kod riznica na vratima. ²⁶ Ti bijahu za vremena Joakima sina Isusa sina Josedekova i za vremena Nemije kneza i sveštenika Jezdre književnika. ²⁷ A kad se osveæivaše zid Jerusalimski, tražiše Levite po svijem mjestima njihovijem da ih dovedu u Jerusalem da se svrši posveæenje s veseljem, hvalom i pjesmama uz kimvale, psaltire i gusle. ²⁸ I skupiše se sinovi pjevaèki i iz ravnica oko Jerusalama i iz sela Netofatskih, ²⁹ I iz Vet-Gilgala i iz polja Gevskih i Azmavetskih, jer pjevaèi bijahu naselili sela oko Jerusalama. ³⁰ I oèistiše se sveštenici i Leviti, i oèistiše narod i vrata i zid. ³¹ Iza toga zapovjedih knezovima Judejskim da izaðu na zid, i postavih dva velika zbora pjevaèka, i jedan od njih iðaše nadesno s gornje strane zida k vratima gnojnijem. ³² A za njima iðaše Osaja i polovina knezova Judinijeh, ³³ I Azarija, Jezdra i Mesulam, ³⁴ Juda i Venijamin i Semaja i Jeremija, ³⁵ I od sinova svešteniekih s trubama Zaharija sin Jonatana, sina Semaje, sina Matanije, sina Zahura, sina Asafova, ³⁶ I braæa njegova Semaja i Azareilo, Milalaj, Gilalaj,

Maj, Natanilo i Juda i Ananije sa spravama muzičkim Davida èovjeka Božijega, a Jezdra književnik pred njima; ³⁷ Potom k vratima kod studenca, koja bijahu prema njima, išahu uz basamake grada Davidova kuda se ide na zid, iznad doma Davidova pa do vrata vodenijeh k istoku. ³⁸ A drugi zbor pjevaèki išaše prema onima, i ja za njim, i polovica naroda po zidu iznad kule peæske do širokoga zida, ³⁹ I iznad vrata Jefremovijeh k vratima starijem i k vratima ribljim i ka kuli Ananeilovoj i kuli Meji, pa do vrata ovèijih; i stadoše kod vrata tamnièkih. ⁴⁰ Potom stadoše oba zbora pjevaèka u domu Božijem, i ja i polovica glavara sa mnom, ⁴¹ I sveštenici Elijakim, Masija, Minijamin, Mihaja, Elioinaj, Zaharija, Ananija s trubama, ⁴² I Masija i Semaja i Eleazar i Ozije i Joanan i Malhija i Elam i Eser. I pjevaèi pjevahu glasno s Jezrajom naèelnikom svojim. ⁴³ I prinesoše velike žrtve taj dan, i veseliše se; jer ih Bog razveseli veseljem velikim; i žene i djeca veseliše se, i veselje Jerusalimsko èujaše se daleko. ⁴⁴ I postavljeni biše taj dan ljudi nad klijetima u kojima se ostavljahu prinosi, prvine i desetak, da sabiraju u njih s njiva gradskih zakonite dijelove za sveštenike i za Levite, jer se Juda radovaše sveštenicima i Levitima što stajahu na poslu, ⁴⁵ I izvršivahu što im je Bog njihov zapovjedio da izvršuju i što trebaše izvršivati za oèišæenje, kao i pjevaèi i vratari po zapovijesti Davida i Solomuna sina njegova. ⁴⁶ Jer otprije, za vremena Davidova i Asafova biše postavljeni glavari pjevaèki i

pjesme u hvalu i slavu Bogu. ⁴⁷ I zato sav Izrailj za vremena Zorovaveljeva i za vremena Nemijina davaše dijelove pjevaèima i vratarima, svakidašnji obrok, i Levitima što bješe njima posveæeno, a Leviti sinovima Aronovijem što njima bješe posveæeno.

13

¹ U to vrijeme èita se knjiga Mojsijeva narodu, i u njoj se naðe napisano da ne ulazi Amonac ni Moavac u sabor Božji dovijeka; ² Jer ne sretoše sinova Izrailjevijeh s hljebom i vodom, nego najmiše na njih Valama da ih prokune, ali Bog naš obrati onu kletvu u blagoslov. ³ A kad èuše taj zakon, odluèiše od Izrailja sve tuðince. ⁴ A prije toga Elijasiv sveštenik, koji bješe nad klijetima doma Boga našega, oprijatelji se s Tovijom, ⁵ I naèini mu veliku klijet, gdje se prije ostavljahu dari i kad i sudovi i desetak od žita, vina i ulja, odreðeni Levitima i pjevaèima i vratarima, i prinosi za sveštenike. ⁶ A kad to sve bivaše, ne bjeħ u Jerusalimu, jer trideset druge godine Artakserksa cara Vavilonskoga vratih se k caru, i poslije nekoliko godina izmolih se opet u cara. ⁷ I kad doðoh u Jerusalim, vidjeh zlo što uèini Elijasiv radi Tovije naèinivši mu klijet u trijemu doma Božijega. ⁸ I bi mi vrlo mrsko, te izbacih sve pokuæstvo Tovijino napolje iz klijeti. ⁹ I zapovjedih, te oèistiše klijeti; i unesoh u njih opet posuðe doma Božijega, dare i kad. ¹⁰ Potom doznah da se Levitima nijesu davali dijelovi, te su se razbjegli svaki na svoju njivu i Leviti i pjevaèi, koji raðahu posao. ¹¹ I

ukorih starješine i rekoh: zašto je ostavljen dom Božji? I sabrah ih opet i postavih na njihovo mjesto. ¹² I svi Judejci donosiše desetke od žita i vina i ulja u sprema. ¹³ I postavih nastojnike nad spremama, Selemiju sveštenika i Sadoka književnika, i između Levita Fedaju, i uz njih Anana sina Zahura sina Matanijina, jer se za vjerne držahu; i bijaše im posao dijeliti braœi svoj. ¹⁴ Pomeni me, Bože moj, za to, i nemoj izbrisati dobra mojih koja uèinih domu Boga svojega i službi njegovoj. ¹⁵ U to vrijeme vidjeh u Judeji gdje gaze u kacama u subotu i nose snopove natovarivši na magarce, i vino, grožđe i smokve i svakojake toware, i nose u Jerusalem u subotu, i prekoriah ih onaj dan kad prodavahu žitak. ¹⁶ I Tirci koji življahu u Jerusalemu donošahu ribu i svakojaki trg i prodavahu u subotu sinovima Judinijem u Jerusalemu. ¹⁷ Zato prekoriah glavare Judejske i rekoh im: kako je to zlo što èinite te skvrnite subotu? ¹⁸ Nijesu li tako èinili oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izrailja skvrneœi subotu. ¹⁹ I kad dođe sjen na vrata Jerusalimska uoèi subote, zapovjedih te zatvoriše vrata, i zapovjedih da ih ne otvoraju do poslije subote; i postavih nekoliko svojih momaka na vratima da se ne unosi nikakav tovar u subotu. ²⁰ I prenoœiše trgovci i koji prodavahu svakojaki trg iza Jerusalima jednom i drugom. ²¹ I opomenuh ih i rekoh im: zašto noœujete oko zida? Ako još jednom to uèinite, uložiæu na vas. Od tada ne dolaziše u subotu. ²² A Levitima zapovjedih da se oèiste i da doðu i èuvaju vrata

da bude svet dan subotni. I za ovo pomeni me, Bože moj, i oprosti mi po velikoj milosti svojoj. ²³ Još vidjeh u to vrijeme Judejce koji se bijahu oženili Azoæankama, Amonkama i Moavkama. ²⁴ I sinovi njihovi govorahu pola Azotski, i ne umijahu govoriti Judejski nego jezikom i jednoga i drugoga naroda. ²⁵ Zato ih karah i psovah, i neke između njih bih i èupah, i zakleh ih Bogom da ne daju kæeri svojih sinovima njihovijem niti da uzimaju kæeri njihovijeh za sinove svoje ili za sebe. ²⁶ Nije li tijekom zgriješio Solomun car Izrailjev, ako i ne bješe u mnogim narodima cara njemu ravna i mio bješe Bogu svojem i Bog ga bješe postavio carem nad svijem Izrailjem? pa opet ga navratiše na grijeh žene tuđinke. ²⁷ A vama li æemo dopustiti da èinite to sve veliko zlo i griješite Bogu našem uzimajuæi žene tuđinke? ²⁸ I od sinova Jojade sina Eliasiva poglavara sveštenieškoga jedan bješe zet Sanavalatu Oronjaninu, kojega otjerah od sebe. ²⁹ Pomeni ih, Bože moj, što oskvrniše sveštenstvo i zavjet sveštenieki i Levitski. ³⁰ I tako ih oèistih od svijeh tuđinaca, i opet postavih redove sveštenieke i Levitske, svakoga na posao njegov, ³¹ I da se donose drva za žrtve na rokove, i prvine. Pomeni me, Bože moj, na dobro.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27